

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 1/2023
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 10. ledna 2023

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 03.01.2023, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí ve spisu zdejšího soudu 36 C 17/2014.

příloha: 3x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci

žalobkyně:

██
██

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Doušou,
sídlem Na Kozině 1438, 293 01 Mladá Boleslav,

proti
žalovanému

██
██

zastoupený advokátkou JUDr. Ivanou Mičkeovou,
sídlem Eliášova 792/29, 160 00 Praha 6,

**o vypořádání společného jmění manželů,
mezitímním rozsudkem**

takto:

- I. Žaloba je důvodná co do základu nároku v rozsahu vypořádání těchto součástí zaniklého společného jmění manželů: movité věci označené v žalobě došlé soudu dne 10. 1. 2014.
- II. V rozsahu vypořádání dalších položek zaniklého společného jmění manželů a v rozsahu vypořádání vnosů z majetku patřícího do společného jmění manželů na výlučný majetek žalovaného je žaloba nedůvodná.

Odůvodnění:

Žalobou v této věci, podanou dne 10.1.2014, domáhá se žalobkyně vůči žalovanému vypořádání jejich společného jmění manželů zaniklého rozvodem manželství pravomocně ke dni 13. 3. 2012.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

V žalobě došlé soudu uvedeného dne žádala žalobkyně a současně náležitě označila a výslovně navrhla k vypořádání mezi účastníky z majetku a závazků patřících do jejich společného jmění manželů zaniklého rozvodem manželství movité věci specifikované jí v článku III. žaloby.

Dále v této žalobě žádala mezi účastníky vypořádat finanční prostředky na účtech u finančních ústavů, o nichž v žalobě (konkrétně v článku IV. žaloby) uvedla tolik, že součástí společného jmění manželů zde jsou i peněžní prostředky na stavebním spoření žalovaného a na důchodových pojištěních žalobkyně a žalovaného v ČR, na životních pojištěních žalobkyně a žalovaného v [REDAKCE] dále zde jsou součástí společného jmění manželů peněžní prostředky na úrazovém pojištění se spořením a na stavebním spoření uzavřených v ČR a na životním pojištění uzavřeném v [REDAKCE] na jméno nezl. syna účastníků [REDAKCE] a peněžní prostředky na stavebním spoření uzavřeném v ČR na jméno nezl. dcera účastníků [REDAKCE]. Ohledně těchto finančních produktů bylo zřejmé z obsahu původní žaloby, že jde o práva a povinnosti účastníků jako klientů z příslušných smluv vůči poskytovatelům pojištění či věřitelům, které nejsou řádně specifikovány a tímto nezaměnitelně určeny v dané sporné věci k vypořádání. Soud ohledně těchto produktů žalobkyni vyzval prostřednictvím jejího právního zástupce v řízení k uvedení příslušné specifikace finančních produktů prostým přípisem doručeným zástupci žalobkyně dne 25. 4. 2014, na nějž nebylo nijak reagováno. Přípis s toutéž výzvou soud doručil zástupci žalobkyně opětovně dne 10. 12. 2014 a nebylo na něj rovněž nijak reagováno.

Mezitím soud ve věci získal vyjádření žalovaného k žalobě, které uvádělo, mimo jiné, rovněž námitky proti dosavadní neurčitosti žaloby, pokud jde o vymezení předmětu řízení, jedná-li se o nároky na vypořádání zaniklého společného jmění manželů, případně na vypořádání vnosů z prostředků společného jmění manželů na výlučný majetek žalovaného. I toto stanovisko soud doručil zástupci žalobkyně, a to dne 11. 3. 2015.

Ve věci pak bylo (po opakovaném odročení původního termínu) konáno první ústní jednání dne 22. 7. 2015. Při tomto jednání soud udělil zástupci žalobkyně poučení a výzvu k doplnění podstatných skutkových tvrzení ve věci a důkazních návrhů k těmto tvrzením ve smyslu § 118a odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce teprve podáním reagujícím na poučení soudu dané mu podle § 118a odst. 1, 3 o.s. ř. došlým soudu dne 21. 9. 2015 specifikovala náklady – vnosy, které byly podle jejího tvrzení za trvání manželství vynaloženy z prostředků společného jmění manželů na výlučný majetek žalovaného (jeho nemovitost, kterou již nevládní, nýbrž převedl ji na jinou osobou) a v tomtéž podání také teprve specifikovala závazky, resp. finanční produkty, z nichž oprávněnou osobou jako klient ze závazku je některý z účastníků řízení a jež žádala mezi účastníky vypořádat.

Z hlediska úpravy dané § 149 odst. 2, § 150 odst. 3, 4 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.), účinné do 31. 12. 2013, jímž se v daném případě řídí režim společného jmění manželů mezi účastníky a jejich vypořádání v rámci tohoto režimu s ohledem na okolnost, že jejich manželství zaniklo za účinnosti tohoto zákona, platí, že k vypořádání společného jmění manželů a také vypořádání vnosů z tohoto majetku na výlučný majetek jednoho za manželů nebo naopak z výlučného majetku manželů na společné jmění manželů se lze domáhat nejpozději do tří let od zániku manželství v tom smyslu, že nejpozději do tří let od zániku manželství lze konkrétní majetek, závazky či vnosy uplatnit mezi bývalými manžely k vzájemnému vypořádání.

V této věci takto nebyl včas a konkrétně uplatněn nárok na vypořádání jiných součástí společného jmění manželů, než movitých věcí. Nebyl včas a dostatečně určitě uplatněn nárok na vypořádání jiných součástí společného jmění manželů a stejně tak nebyl dostatečně včas a určitě uplatněn nárok na vypořádání vnosů ze společného jmění manželů na výlučný majetek

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

žalovaného, pokud se tak stalo až po dni 13. 3. 2015, tedy po třech letech po zániku manželství účastníků.

S ohledem na další průběh řízení, předpoklad dokazování v něm prováděného a ekonomičnost řízení soud rozhodl ve věci mezitímním rozsudkem s výrokem, jak shora uvedeno, v souladu s § 152 odst. 2 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně, dvojmo.

Česká Lípa 4. dubna 2018

Mgr. Alena Turaiová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci

žalobkyně:

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Doušou,
sídlem Na Kozině 1438, 293 01 Mladá Boleslav,

proti
žalovanému

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Sigmundem,
sídlem Jiráskova 614/11, 470 01 Česká Lípa,

o vypořádání společného jmění manželů

takto:

I. Společné jmění manželů zaniklé rozvodem manželství žalobkyně a žalovaného dne 13. 3. 2012 se vypořádává takto:

1. Žalovanému se přikazují do výlučného vlastnictví movité věci tvořící vybavení bývalé společné domácnosti účastníků vedené v [redacted]

- vybavení ložnice: skříň a manželská postel,
- vybavení jídelny: sedací souprava, nábytek: stůl, židle, skříň,
- vybavení obývacího pokoje: 2 skříň, stůl, 4 židle, kožená sedací souprava,
- vybavení pokojíčků dětí: postel, palanda, skříň, židle, policová stěna, stolek, kontejner,
- doplňky k oknům: garnyže, rolety, konzole a záclony,
- světla: ve skřípku (rustikální lustr, LED pásy pod barem), v obývacím pokoji (kovová lišta s bodovými světly), v kuchyni (2 rustikální lustry), v jídelně (pětiramenný rustikální lustr, bodový osvětlovací systém na lankách, 2 nástěnné lampičky), v ložnici (stropní svítidlo), v chodbě (závěsný bodový systém), v dětských pokojích (bodová světla na stropě), v koupelnách, u vchodu do domu (kulatá lucerna),

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

- koberce: v obývacím pokoji, v chodbě, v šatně, v dětských pokojích, v ložnici,
 - šatna v I. nadzemním podlaží: 2 skříně z dřevotřísky,
 - šatna v přízemí,
 - matrace, peřiny/deky, polštáře, povlečení,
 - kovový koš na dřevo,
- celkově předměty v obvyklé ceně 140 250 Kč.
2. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání jejich podílů z vypořádání zaniklého společného jmění manželů částku 31 125 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II. Žaloba se zamítá v rozsahu nároku na vypořádání jiných položek zaniklého společného jmění manželů, než které jsou uvedeny ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. jiného majetku či závazků, a zamítá se rovněž v rozsahu nároku na vypořádání vnosů ze společného jmění manželů na výlučný majetek žalovaného.
- IV. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 83 586,80 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Sigmunda, advokáta sídlem Jiráskova 614/11, 470 01 Česká Lípa.
- V. Žalobkyně je povinna nahradit náklady, které v tomto řízení nesl stát, ve výši 8 803 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Okresního soudu v České Lípě.

Odůvodnění:

1. Žalobou v této věci, podanou dne 10. 1. 2014, domáhala se žalobkyně vůči žalovanému vypořádání společného jmění manželů (dále jen SJM) zaniklého rozvodem jejich manželství ke dni 13. 3. 2012. V tomto žalobním podání uvedla žalobkyně, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem zdejšího soudu č. j. 7 C 146/2011-12 ze dne 24. 2. 2012, který nabyl právní moci dne 13. 3. 2012, tímto zaniklo jejich SJM, na jehož vypořádání se účastníci nedohodli pro zjevnou neochotu žalovaného. Dále v žalobě tvrzeno, že žalovaný měl za trvání manželství účastníků ve svém výlučném vlastnictví [redacted], zapsáno v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] pro uvedené k. ú. u Katastrálního úřadu pro [redacted] (dále také jen nemovitosti, resp. [redacted] či [redacted] žalovaného), kdy tyto nemovitosti bezúplatně převedl na svou [redacted]. Dále v žalobě tvrzeno, že účastníci za trvání manželství z prostředků pocházejících ze SJM provedli značné investice do domu žalovaného minimálně v hodnotě 3 000 000 Kč, kdy v této částce jsou zahrnuty jak stavební práce, tak stavební materiál, tak nákup movitých věcí (střecha, arkýře, terpentýn, okna, dveře, topení, kotel, elektroinstalace, kovář, krb, ložnice, sedačka a nábytek v obývacím, sedačka a nábytek v jídelně, vybavení pokojíčků, doplňky do oken, pračka, televize, plot, vata, OSB plovoucí podlaha, dlažby, koupelny, kuchyň, zámková dlažba, střešní okna, schody, komín, sklípek, bar, zahrada, světla, koberce, horní šatna, dolní šatna, betony, izolace, sádrokartony, rošty, barvy, laky, ytong, povlečení, matrace, dřevěná podlaha, kanalizace, voda, plyn, pergola, venkovní nábytek, zahradní zavlažování), necht' soud nechá vypracovat znalecký posudek k ocenění provedených prací. Dále v žalobě uvedeno, že účastníci měli za trvání manželství dvě bydliště, a to v České republice na adrese [redacted] žalovaného) a v [redacted]. Za trvání manželství nabyli účastníci do vlastnictví movité věci, které se staly součástí SJM, a to v ČR: vybavení ložnice, kožená sedačka v obývacím pokoji, sedačka v jídelně, nábytek v jídelně, vybavení pokojíčků dětí, doplňky k oknům, nábytek v obývacím pokoji, pračka [redacted] plazmová televize [redacted] plovoucí podlaha – nepoužitá, koberce, šatna v 1. n. p., šatna v přízemí, povlečení, matrace, venkovní nábytek, kovaný koš na dřevo, sada nádobí [redacted] a kuchyňská

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

linka včetně elektrospotřebičů, v [REDAKCE] kuchyňská linka včetně elektrospotřebičů, nábytek v jídelně, sedací souprava v obývacím pokoji, nábytek v ložnici, nábytek v pokojíčku pro děti, skříň v chodbě a bytové doplňky. Součástí SJM jsou i peněžní prostředky na stavebním spoření a na důchodových pojištěních žalobkyně a žalovaného v ČR a na životních pojištěních žalobkyně a žalovaného v [REDAKCE] na úrazovém pojištění se spořením a na stavebním spoření uzavřených v ČR a na životním pojištění uzavřeném v [REDAKCE] na jméno nezl. syna účastníků [REDAKCE] a prostředky na stavebním spoření uzavřeném v ČR na jméno dcery účastníků [REDAKCE]. Žalobkyně odešla ze společné domácnosti se dvěma dětmi zcela nezaopatřená, veškeré věci zůstaly v držení žalovaného. Žalobkyně navrhla v tomto původním žalobním podání veškeré movité věci patřící do SJM účastníků přikázat do vlastnictví žalovaného, finanční prostředky na účtech u finančních ústavů, které patří do SJM, přikázat do vlastnictví účastníků v poměru, který žalobkyně navrhne po zjištění jejich přesné výše v rámci dokazování v průběhu řízení, žalovaný měl být zavázán uhradit jí částku na vypořádání jejich podílů ve výši, jakou ona navrhne po provedeném dokazování.

2. V uvedeném podání žalobkyně žádala a současně náležitě označila a výslovně navrhla k vypořádání z majetku a závazků patřících do zaniklého SJM movité věci specifikované v článku III. žaloby. Dále v tomto podání žádala vypořádat finanční prostředky na účtech u finančních ústavů, ohledně nichž bylo zřejmé, že jde o práva a povinnosti účastníků jako klientů z příslušných smluv vůči poskytovatelům pojištění či věřitelům, které (práva a povinnosti účastníků ze smluv vůči konkrétním subjektům) nejsou řádně specifikovány a tímto nezaměnitelně určeny v dané věci k vypořádání. Soud žalobkyni vyzval k uvedení příslušné specifikace finančních produktů prostým přípisem doručeným jejímu právnímu zástupci v řízení dne 25. 4. 2014, na nějž nebylo nijak reagováno. Přípis s toutéž výzvou soud doručil zástupci žalobkyně opětovně dne 10. 12. 2014 a nebylo na něj rovněž nijak reagováno. V týchž přípisech byla žalobkyně dále vyzvána, aby uvedla, proč navrhla vypracovat znalecký posudek k ocenění provedených prací (závěr čl. II. žaloby), k jakému nároku či skutečnosti, jak konkrétně má být taková (takto, tj. znaleckým posudkem příp. prokázaná) skutečnost zohledněna. Mezitím se na výzvu soudu k dosavadnímu obsahu žaloby vyjádřil žalovaný, a to mimo jiné s námitkami proti její neurčitosti ve vymezení předmětu řízení, jednalo-li se o nároky na vypořádání zaniklého SJM, případně o vypořádání vnosů z prostředků SJM na jeho (dříve) výlučný majetek. Toto stanovisko žalovaného soud doručil zástupci žalobkyně dne 11. 3. 2015. Ve věci pak bylo (po opakovaném odročení původního termínu) konáno první ústní jednání dne 22. 7. 2015. Při tomto jednání soud udělil zástupci žalobkyně poučení a výzvu k doplnění podstatných skutkových tvrzení ve věci a důkazních návrhů k těmto tvrzením ve smyslu § 118a odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.). Žalobkyně následně podáním doručeným soudu dne 21. 9. 2015 specifikovala náklady – vnosy, které byly podle jejího tvrzení za trvání manželství vynaloženy z prostředků SJM na výlučný majetek žalovaného (jeho nemovitosti, které již nevlastní, nýbrž je převedl na jinou osobou) a v tomtéž podání také teprve specifikovala závazky, resp. finanční produkty, z nichž oprávněnou osobou jako klient ze závazku je/byl některý z účastníků řízení a jež žádala mezi účastníky vypořádat.
3. Se zřetelem na výslovnou námitku žalovaného poukazující na tu skutečnost, že vypořádání SJM je zde požadováno ohledně řady jeho položek, příp. tvrzených vnosů v řízení konkrétně vymezených (až) po uplynutí tří let od rozvodu manželství, tedy v tomto rozsahu opožděně a z toho důvodu neoprávněně, s ohledem na účelnost předpokládaného dokazování v řízení, jakož i se zřetelem na předvídatelnost konečného rozhodnutí vydal soud ve věci podle § 152 odst. 2 o. s. ř. mezitímní rozsudek č. j. 36 C 17/2014-143 dne 4. 4. 2018, jenž nabyl právní moci dne 24. 4. 2018 a jímž se soud vyjádřil k základu žaloby, tj. existenci nároku na vypořádání SJM zde rozhodnutím soudu tak, že žaloba je důvodná v rozsahu nároku na vypořádání movitých věcí označených v původní žalobě došlé (doručené) soudu dne 10. 1. 2014, tedy (jen) v této části/těchto položkách SJM, a že je nedůvodná v rozsahu vypořádání dalších položek SJM a vnosů z majetku patřícího do SJM na výlučný majetek žalovaného. Mezitímním rozsudkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

soud sledoval v dané fázi řízení vyjádřit kvalitativně, které položky SJM zde uplatněné (kterou část celkového předmětu sporu) vypořádat lze, se zřetelem na odkazovanou úpravu, tj. §§ 149, 150 zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, občanský zákoník (dále jen obč. zák.), účinnou do 31. 12. 2013, a které nikoli, přičemž ohledně důvodně uplatněných položek (částí) SJM bylo dále vedeno dokazování k jejich kvantitativnímu posouzení, tj. ke zjištění hodnoty jednotlivých věcí a jejich přikázání do vlastnictví konkrétnímu účastníku, včetně rozhodnutí o výši případného finančního vyrovnání podílů účastníků z celkového vypořádání, tj. předmětu tohoto sporu.

4. SJM účastníků zaniklo za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (obč. zák.), proto se jeho vypořádání řídí tímto zákonem a soud o žalobě rozhodl podle níže uvedené úpravy.
5. Podle 149 odst. 1 - 3 obč. zák.:
 - (1) Společné jmění manželů zaniká zánikem manželství.
 - (2) Zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem.
 - (3) Při vypořádání se přihlédne především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společného jmění. Při určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči o děti a k obstarávání společné domácnosti.
6. Podle § 150 obč. zák.:
 - (1) Dohoda o vypořádání společného jmění manželů musí mít písemnou formu. Jestliže do společného jmění manželů náleží též nemovitost, nabývá dohoda účinnosti vkladem do katastru nemovitostí.
 - (2) Práva věřitelů nesmí být dohodou manželů dotčena.
 - (3) Neprovede-li se vypořádání dohodou, provede je na návrh některého z manželů soud.
 - (4) Nedošlo-li do tří let od zániku společného jmění manželů k jeho vypořádání dohodou nebo nebyl-li do tří let od jeho zániku podán návrh na jeho vypořádání rozhodnutím soudu, platí ohledně movitých věcí, že se manželé vypořádali podle stavu, v jakém každý z nich věci ze společného jmění manželů pro potřebu svou, své rodiny a domácnosti výlučně jako vlastník užívá. O ostatních movitých věcech a o nemovitých věcech platí, že jsou v podílovém spoluvlastnictví a že podíly obou spoluvlastníků jsou stejné; totéž platí přiměřeně o ostatních majetkových právech, pohledávkách a závazcích manželům společných.
7. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR (dále jen: NS ČR) sp. zn. 22 Cdo 3541/2014 ze dne 7. 7. 2016 (citováno z jeho odůvodnění):

Soud může vypořádat pouze ty hodnoty a investice tvořící součást zákonného majetkového společenství manželů, které účastníci učiní předmětem řízení, a to ve lhůtě tří let od zániku majetkového společenství [k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 22 Cdo 1192/2007 (uveřejněný pod č. C 8045 v Souboru), nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2010, sp. zn. 22 Cdo 2881/2008 (uveřejněné pod č. C 8310 v Souboru)].

Dovolací soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2016, sp. zn. 22 Cdo 437/2014 (dostupném na www.nsoud.cz) vysvětlil, že tzv. pravidlo tří let, formulované judikaturou dovolacího soudu, brání tomu, aby se po uplynutí této lhůty účastníci domáhali vypořádání věcí, hodnot či závazků, které do té doby nebyly předmětem řízení, ohledně nich nebyly tvrzeny ani žádné skutečnosti a prováděno žádné dokazování, tj. procesnímu postupu, kdy se po uplynutí tří let objeví v řízení zcela nová tvrzení a nové důkazy k věcem (hodnotám či nárokům), které se do té doby nestaly předmětem řízení, nebyly ohledně nich uplatněny ani žádná tvrzení či skutečnosti a ve vztahu

k nim nastaly účinky nevyvratitelné domněnky vypořádání.

K včasnosti uplatnění nároku ve vztahu ke konkretizaci položky, která je součástí SJM, lze přiměřeně odkázat na závěry vyslovené v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 10. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1474/2002 (publikovaném pod č. 72/2004 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, rozh. obč.) ve kterém Nejvyšší soud vyslovil: „V žalobě o určení vlastnického práva k movité věci je třeba věc označit alespoň tak, aby byla odlišena od ostatních věcí v držbě (detenci) žalovaného“. K tomu je třeba zvážit i problematiku tzv. informačního deficitu strany zatížené břemenem tvrzení a důkazním břemenem [viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 22 Cdo 2851/2013 (dostupný na www.nsoud.cz)]. V posledně uvedeném rozhodnutí dovolací soud zohlednil, že nelze účastníku přičíst k tíži, pokud nemůže uvést čísla účtů manžela u peněžního ústavu, na kterém se nachází finanční prostředky v SJM.

Problematika tzv. informačního deficitu směřuje k procesnímu zohlednění toho, že v některých případech nemůže účastník bez součinnosti se soudem disponovat všemi potřebnými tvrzeními (či důkazy) již na počátku řízení především z toho důvodu, že objektivně nemá možnost potřebné informace či důkazy získat (např. pro existující bankovní tajemství). Z toho pak vyplývá, že samotná žaloba zpravidla nemůže obsahovat všechna potřebná a konkrétní tvrzení, která takový účastník obvykle může doplnit až v průběhu řízení. To však nic nemění na tom, že pokud v žalobě označí svůj nárok způsobem, který lze po něm v rámci objektivně dostupných informací požadovat, je tento nárok uplatněn již v původní žalobě, přestože k jeho upřesnění dochází až v průběhu řízení. Tento obecný závěr platí i při vědomí, že jeho naplnění je nutno poměřovat vždy individuálními okolnostmi každého případu, které zohledňují jednotlivé typové případy. V poměrech vypořádání společného jmění manželů to v obecné rovině znamená, že mohou být původní žalobou řádně uplatněny k vypořádání jednotlivé věci a hodnoty, přestože k jejich upřesnění a konkretizaci dochází až v průběhu řízení. Předpokladem pro takový závěr je ovšem úsudek, že již z žaloby, která netrpí nedostatkem, jenž by vyžadoval postup podle § 43 odst. 1 o. s. ř., je zřejmé, že účastník hodlá učinit předmětem vypořádání příslušnou věc či hodnotu (byť s obecnějšími údaji o ní).

8. Citaci z uvedeného judikátu NS ČR soud uvádí na podporu svého posouzení předmětu tohoto sporu jako zásadní. Původní žaloba neuváděla (vůbec, tedy ani obecně vyjádřeno) požadavek na náhradu za vnosy – investice provedené z prostředků SJM do nemovitostí (tehdy) ve vlastnictví žalovaného. Takový požadavek nebyl vyjádřen nijak v žalobním petitu a neplynul (výslovně či i jen obecně) ani z jiné části žaloby. Bylo tvrzeno, že účastníci z prostředků SJM provedli značné investice do domu žalovaného minimálně v hodnotě 3 000 000 Kč a že v této částce jsou zahrnuty jak stavební práce včetně materiálu, tak i nákup movitých věcí. Následoval výčet pojmů v závorce, který obsahoval označení částí, resp. prostor/-ů domu (kuchyně, koupelna aj.), určitých stavebních prvků (střecha, arkýře aj.), stavebního materiálu či hmot (terpentýn, barvy aj.), rovněž povšechné pojmy jako voda, plyn, topení, kovář, dále i movité věci (pračka, televize aj.). Movité věci požadované výslovně k vypořádání byly (nadto) uvedeny a specifikovány v čl. III. žaloby, jakož pak i uvedeny v žalobním petitu. Žaloba uváděla požadavek, necht' soud nechá vypracovat znalecký posudek k ocenění provedených prací (důkazní návrh). Tvrzení žaloby v obsahu, tedy že účastníci investovali nejméně 3 000 000 Kč ze SJM do nemovitostí žalovaného způsobem, jak žaloba výše vyjmenovanými pojmy uvádí, nelze ani výkladem použitého slovního vyjádření (daných pojmů) vyhodnotit jako výslovné a náležitě konkrétní uplatnění nároku. Konkretizace vnosu vyžaduje, aby vnos byl nezaměnitelně a určitě vymezen, tj. aby bylo tvrzeno, jaké konkrétní finanční prostředky (ze SJM) byly vynaloženy jakým konkrétním způsobem na výlučný majetek mimo SJM. Zde tvrzená minimální investice zahrnuje různorodé pojmy, jež nelze pro jejich obecnost, mnohoznačnost (pojmy voda, plyn apod.) bez dalšího doplnění vyložit a nebylo možné na tomto základě ani z části vyhodnotit, o jaké vnosy do nemovitostí se jedná. V žalobě nebyl vyjádřen požadavek tyto vnosy nahradit, příp. v jakém rozsahu. Takový požadavek nelze vyvozovat (či za žalobkyni dovozovat) jen z tvrzení o provedených investicích, definovaných uvedením minimální výše jejich cenových nákladů a výčtem zcela nesourodých pojmů označujících jak profesní odbornost patrně

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

angažovaného řemeslníka (kovář), tak místnosti v domě, tak bytové zařízení (sedačka, nábytek, matrace aj.), spotřebiče (pračka, televize, jiné), materiál atd.

9. Původní žaloba uváděla rovněž neurčitě požadavek na vypořádání finančních produktů, kdy je vymezila obecně v čl. IV. tak, že se jedná o prostředky na stavebním spoření, důchodovém, životním či úrazovém pojištění účastníků či jejich nezl. dětí, aniž byly uvedeny/označeny nejméně bankovní a obdobné instituce, u nichž jsou požadované bankovní produkty zřízeny; žalobkyně v žalobním petitu nenavrhlala jejich konkrétní příkázání jednotlivému účastníku.
10. Soud opakovaně žalobkyni vyzval ke specifikaci finančních produktů, které požadovala vypořádat, s tím hodnocením, že jejich vymezení v původní žalobě neumožňuje tyto nároky projednat, vyzval ji opakovaně také k doplnění skutkových tvrzení, resp. nároku z toho plynoucího k jí navrhovanému důkazu znaleckým posudkem ohledně investic do nemovitostí žalovaného. Žalobkyně byla/je zastoupena advokátem v této věci již od fáze předsoudního vyjednávání účastníků o vypořádání SJM po rozvodu jejich manželství, takto byl/je zúčastněný advokát již odtehdy seznámen s okolnostmi případu, tato skutečnost plyne rovněž z příloh připojených k původní žalobě. Tomu odpovídal postup soudu, kdy žalobkyni vyzýval k doplnění žaloby prostými přípisy zasílanými jejímu zástupci v řízení, jemuž zaslal na vědomí také vyjádření žalovaného k žalobě tehdy dosud nijak nedoplněné, vše ve fázi před uplynutím tří let od data rozhodného pro uplatnění požadavku na vypořádání SJM rozhodnutím soudu.
11. K doplnění žaloby o specifikaci bankovních produktů došlo podáním žalobkyně doručeným soudu dne 21. 9. 2015, v tomto podání žalobkyně také podrobně rozvedla jí tvrzené investice – vnosy z prostředků SJM do nemovitostí žalovaného, současně a následně doložila či označila řadu důkazů k těmto položkám vypořádání SJM, resp. vnosům. Tomuto doplnění předcházelo poučení a výzva soudu daná žalobkyni soudem podle § 118a odst. 1 - 3 o. s. ř. při jednání konaném dne 22. 7. 2015, při němž soud poukázal na některé judikáty NS ČR vztahující se přiměřeně k případu zde, poučení zahrnovalo předběžný právní názor soudu na prokazování vnosů ze SJM na majetek jednoho z manželů, žalobkyně byla vyzvána ke splnění povinnosti tvrzení a důkazní ohledně movitých věcí, z nichž nadále některé byly vymezeny v žalobě nedostatečně určitě (vybavení ložnice a podobné hromadně označené věci), rovněž ke splnění povinnosti tvrzení ohledně zdrojů SJM, hospodaření účastníků, péče o děti, k okolnosti případného částečného vypořádání SJM mezi účastníky, vše se zřetelem na dosavadní vyjádření žalovaného (ze dne 5. 2. 2015). Žalobkyně doplnila specifikaci bankovních produktů požadovaných k vypořádání po zániku SJM v potřebném rozsahu tak, aby byly odlišeny od jiných produktů tohoto typu, aby bylo vyjasněno mezi účastníky navzájem, jakož i vně pro soud či jiný subjekt (dotyčnou bankovní či obdobnou instituci), který konkrétní produkt má být vypořádán, po uplynutí lhůty tří let od zániku SJM. Z okolností doplnění žaloby neplyne, že žalobkyni objektivně bránil nedostatek informací či jiné zohlednění hodné překážky v tom, aby tyto produkty jako předmět sporu označila v uvedené lhůtě (bylo jí známo, které produkty u kterých konkrétních ústavů pro které členy rodiny jsou smluvně založeny). Ohledně vnosů ze SJM na nemovitosti žalovaného bylo doplněním žaloby ze dne 21. 9. 2015 specifikováno, jaké provedené práce, díla, zakázky apod. představují investice, které zde mají být hodnoceny jako vnosy; o vnosech nebylo nadále uváděno výslovně, že je žalobkyně žádá v rámci vypořádání SJM nahradit, byl uváděn jejich přehled a výše (částky zaplacené za nákup materiálu, za provedení prací). V dalším podání žalobkyně ze dne 9. 3. 2016 bylo k investicím tvrzeno, že byly uplatněny již v původní žalobě, a tedy včasné s ohledem na lhůtu stanovenou obč. zák. k jejich vypořádání, bylo doplněno označení konkrétních dodavatelů jednotlivých zakázek na domě, ceny za práci či materiál na tyto zakázky, navrženy důkazy k těmto údajům. Žalobkyně v tomto podání uvedla, že již nežádá vypořádat v tomto řízení nároky ze smluv o finančních produktech sjednaných ve prospěch účastníků či jejich nezl. dětí, patřící do SJM.
12. Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Namítal (ve vyjádření ze dne 5. 2. 2015) neurčitost Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

a nepravdivost skutkových tvrzení žaloby, nedostatky ve specifikaci věcí patřících do SJM a tvrzených vnosů, podle jeho názoru bylo zaniklé SJM účastníků již vypořádáno, žalobkyně si při svém odchodu z jejich společné domácnosti vzala řadu movitých věcí tvořících SJM včetně finanční hotovosti, v dubnu 2012 si sama zpřístupnila jeho dům na adrese [REDAKCE] a vzala si další věci ze SJM, takto má ve svém držení většinu movitých věcí ze SJM, žalobkyní tvrzený vnos ze SJM do jeho domu neexistuje. Ve vyjádření ze dne 15. 11. 2015 dále namítal, že (přes podané doplnění žaloby ze dne 21. 9. 2015) nejsou skutečnosti podstatné pro tento spor žalobkyní náležitě specifikovány, žaloba není určitá, žalobkyně nese břemeno důkazní, žalovaný nebude k věci vypovídat, listinné důkazy předložené žalobkyní k vnosům se nevztahují k jeho nemovitosti či majetku ani k osobě žalobkyně, že původní žaloba byla neurčitá a doplnění žaloby ze dne 21. 9. 2015 tuto neurčitost neodstranilo, uplynutím tří let od zániku SJM zde nastoupila nevyvratitelná právní domněnka podle § 150 odst. 4 obč. zák., mezi účastníky došlo k zákonnému vypořádání SJM včetně vnosů, žaloba má být jako opožděná zamítnuta ohledně položek, které nebyly řádně, tj. určitě a včasné uplatněny k soudnímu vypořádání v zákonné tříleté lhůtě.

13. Soud má za to, jak vyjádřil již mezitímním rozsudkem výše zmíněným, shodně se žalovaným a na základě výše uvedených skutečností, tj. obsahu původní žaloby, jejího doplnění ze dne 21. 9. 2015 a doplnění následujících, při nedostatku okolností objektivně bránících žalobkyni výslovně požadovat k vypořádání a náležitě pro ten účel specifikovat položky tvořící SJM, výslovně požadovat k náhradě a náležitě specifikovat vnosi realizované ze SJM na výlučný majetek žalovaného, že je zde důvod k zamítnutí žaloby ohledně všech položek SJM vyjma movitých věcí uvedených v původním žalobním podání a rovněž ohledně vnosů ze SJM na výlučný majetek žalovaného, tj. (tehdy) jeho nemovitosti ve [REDAKCE]. Důvodem pro zamítnutí žaloby v tomto rozsahu je pozdní uplatnění nároků vzhledem k § 150 odst. 4 obč. zák., když dotyčné nároky byly uplatněny natolik určitě, aby jejich předmět byl identifikován nezaměnitelně, až po třech letech od zániku SJM, kdy v případě nároku na náhradu vnosů jde o nárok jednak pozdně uplatněný vzhledem k uvedené lhůtě, jednak výslovně formulovaný až v závěrečném vyjádření žalobkyně ze dne 2. 12. 2020 (teprve zde je uvedeno jednoznačně, že žalobkyně se domáhá vypořádání vnosů, a to ve výši odhadem 2 870 000 Kč, kdy tuto výši investic ze SJM na nemovitosti žalovaného uvedla dříve v podání ze dne 21. 9. 2015). Podle § 150 odst. 4 obč. zák. zde platí, že se účastníci ohledně položek zaniklého SJM pozdně uplatněných k vypořádání soudem (majetková práva, pohledávky – zde bankovní produkty ze smluvních vztahů účastníků s bankovními a obdobnými společnostmi) vypořádali tak, že je mají v podílovém spoluvlastnictví, kdy jejich podíly na daných majetkových hodnotách jsou stejné. O náhradě za vnosi ze SJM na výlučný majetek žalovaného, došlo-li k těmto vnosům za trvání manželství, má soud za to, že z důvodu neurčitého, resp. pozdního uplatnění nároku na jejich náhradu daný nárok zanikl uplynutím tří let od zániku SJM a nelze se jej již domáhat (k tomuto závěru ohledně vnosů soud odkazuje na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1112/2006 ze dne 23. 5. 2007); nejedná se zde o vnosi ze SJM na výlučný majetek, k nimž by došlo (až) po zániku SJM a měly tak vlastní právní režim (jako obecné pohledávky) - mimo rámec celkového vypořádání zaniklého SJM - úprava daná § 150 obč. zák. se zde uplatňuje jako speciální a je výrazem požadavku na vypořádání veškerých majetkových vztahů mezi manžely po zániku SJM do určené doby, což představuje možnost nejdéle do tří let od zániku SJM iniciovat některým z manželů vypořádání konkrétní majetkové hodnoty jako součásti SJM či hodnoty mimo SJM na SJM vynaložené.
14. Žalobkyně tvrdila, že k vypořádání SJM účastníků po rozvodu jejich manželství zde nedošlo ani z části, když žalovaný měl za to, že se tak stalo nejméně konkludentně (že si žalobkyně vzala řadu věcí a také finanční hotovost, což ona popřela). Bylo zde nesporné, že konkrétní dohoda o vypořádání SJM mezi účastníky nebyla uzavřena, jejich SJM nebylo před zánikem nijak modifikováno smluvně, příp. úředním rozhodnutím (zúžen jeho rozsah apod.). Vypořádání předmětu SJM a příp. vnosů ze SJM na výlučný majetek žalovaného soudním rozhodnutím zde nebránila okolnost, že k částečnému vypořádání již (případně) došlo, neboť soudní řízení mohlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

být vedeno jen k určitým položkám tvořícím SJM. K řádné specifikaci předmětu SJM či vnosů nebyla pro žalobkyni nezbytná součinnost žalovaného, příp. splnění jeho informační povinnosti během řízení vůči soudu, resp. vůči žalobkyni v situaci, jak vysvětluje výše citovaný judikát NS ČR sp. zn. 22 Cdo 3541/2014. Nebylo rovněž na místě vyzývat žalobkyni postupem podle § 42, § 43 o. s. ř. k odstranění vad žaloby, byla-li původní žaloba určitá aspoň částečně, ohledně movitých věcí patřících do SJM, a byla-li žalobkyně zastoupena advokátem již při podání žaloby a rovněž předtím v rámci předžalobního vyjednávání mezi účastníky, jež se realizovalo z obou stranách s jejich právním zastoupením (tedy s příslušnou odbornou pomocí). Toto jsou okolnosti věci, které vedou k závěru, že žalobkyně měla k dispozici veškeré potřebné informace, že jí byly známé či dostupné rozhodné skutečnosti a důkazy, resp. důkazní návrhy k tomu, aby uplatnila nároky z vypořádání zaniklého SJM řádně a včas.

15. K vypořádání SJM rozhodnutím v tomto řízení s ohledem na výše uvedené náležely podle názoru soudu movité věci označené žalobkyní v čl. III. původní žaloby, které se nacházely v domácnosti účastníků vedené v domě žalovaného ve [REDAKCE] a to v rozsahu a se specifikací, jak uvedeno ve výroku I. bod 1. tohoto rozsudku. Žalovaný se v průběhu řízení k těmto věcem vyjádřil z hlediska jejich existence, stavu (funkčnosti), obvyklé ceny (hodnoty) v době zániku SJM (jmenovitě v podání ze dne 18. 1. 2019 a při jednání dne 17. 4. 2019, čímž se konečným způsobem vyjasnila jejich identita jako předmětu dalšího dokazování). Soud zadal znalci z příslušného oboru stanovit obvyklou cenu těchto věcí pro účely vypořádání SJM, neboť účastníci se v názorech na cenu věcí až na jednotlivosti neshodovali. Movité věci vypořádané tímto rozsudkem jsou popsány a tímto identifikovány způsobem, který vychází z jejich označení v čl. III. původní žaloby ve spojení s jejich další specifikací ze strany žalobkyně (podáním ze dne 21. 9. 2015 a následujícími – žalobkyně byla opakovaně vyzývána k odstranění neurčitosti v označení věcí, jednalo-li se o „světla do všech místností“, „matrace, peřiny a povlečení“, „bytové doplňky“ apod., kdy se žalobkyně vyjádřila dostatečně konkrétně až v podání ze dne 9. 3. 2016) a z vyjádření žalovaného (ze dne 18. 1. 2019 a následujících), k prokázání identity a stavu věcí byly k důkazu použity fotografiemi na CD nosiči předloženém žalobkyní (fotosnímky na nosiči pořídila podle svého tvrzení žalobkyně sama, příp. kamarád žalovaného či žalovaný, CD vytvořila její matka), oba účastníci se k věcem vyjádřili při jednání, dále k těmto věcem byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] k důkazu byly čteny doklady o úkonech PCR v [REDAKCE] týkající se šetření fyzických incidentů mezi účastníky, příp. členy jejich rodin v domě žalovaného ve [REDAKCE] či v jeho blízkosti. Znalec provedl ocenění věcí v rozsahu zadaném mu usnesením č. j. 36 C 17/2014-198 ze dne 24. 5. 2019, podle něhož provedl ohledání věcí v místě jejich současného uložení, tj. domě (dříve) žalovaného, kde (jedině) se podle shodného tvrzení účastníků měly nacházet, zpracoval následně doplněk k ocenění, k posudku byl vyslechnut a v rámci výslechu, jakož i předtím písemným vyjádřením k námitkám předně žalobkyně vysvětlil svůj postup při ocenění a závěrech o ceně věcí. Závěry znalce podané v jeho posudku včetně doplňku (posudek podal Ing. Zdeněk Miller pod č. [REDAKCE] dne 31. 10. 2019 a jeho doplněk dne 25. 9. 2020) soud převzal pro svá zjištění o ceně obvyklé movitých věcí k rozhodnému dni, tj. dni zániku SJM právní mocí rozvodu manželství. Uvedeným znaleckým posudkem včetně doplnění byla stanovena a soud má tímto za zjištěnou a prokázanou cenu movitých věcí ve výši celkem 149 250 Kč. Znalec zde stanovil cenu věcí, které na místě ohledal, příp. věci označených soudem na podkladě vyjádření účastníků a dokladovaných důkazy ve spise (fotografiemi).
16. Movité věci uvedené ve výroku I. bod 1. rozsudku jsou ty, ohledně nichž má soud za prokázané, resp. nesporné mezi účastníky, že patří do zaniklého SJM, existují (nedošlo k jejich zničení, ztrátě, odcizení apod.), po zániku SJM zůstaly v držení žalovaného, resp. nyní jsou v domě dříve vlastněném žalovaným, žalobkyně o jejich přikázání nemá zájem, žalovaný tvrdil zájem na jejich přikázání ve fázi předžalobní komunikace stran (plyne to z korespondence mezi zástupci účastníků tehdy), byl srozuměn s jejich přikázáním sobě, jak plyne z jeho závěrečného stanoviska ve věci. Uvedeným výrokiem byly žalobci do výlučného vlastnictví přikázány veškeré věci

oceněné znalcem v posudku ze dne 31. 10. 2019, kdy cena věcí v posudku oceněných činí celkem 145 250 Kč, tato částka zahrnuje rovněž venkovní nábytek v ceně 10 000 Kč, o němž bylo tvrzeno žalovaným, že „zmizel“ z jeho domu v dubnu 2012, znalec jej ocenil na podkladě fotografie pořízené v říjnu 2011, žalovaný tvrdil, že si nábytek vzala žalobkyně bez jeho souhlasu, žalobkyně to nepotvrdila, namítala, že si z movitých věcí patřících do SJM nevzala nic. Soud nepřipustil důkaz videozáznamem, který měl pořádit žalovaný prostřednictvím svých hodinek v květnu 2012, když tímto důkazem mělo být prokázáno tvrzení žalovaného, že si žalobkyně před tímto obdobím sama zpřístupnila jeho dům a z tohoto objektu že si odnesla své věci, čímž žalovaný hodlal prokazovat, že si žalobkyně odnesla z domu konkrétně zahradní nábytek. Zdůvodnění tohoto důkazního návrhu vedlo soud k nepřipuštění dotyčného důkazu, neboť žalovaný netvrdil konkrétně, že žalobkyně na videonahrávce potvrzuje, že si zahradní nábytek vzala, nýbrž že si zpřístupnila dům a vzala odtud své věci, tedy nevyjádřila se (nebylo to žalovaným tvrzeno) jmenovitě k zahradnímu nábytku, který se zde vypořádává. Žalovaný nenavrhl k důkazu ohledně tohoto nábytku jiné důkazy než výslech svědkyně [REDAKCE] která vypověděla, že se o zmizení nábytku z domu dozvěděla od svého [REDAKCE] který to zjistil osobně, neboť dům pravidelně navštěvoval, resp. hlídal, tedy nepotvrdila, že si nábytek vzala žalobkyně. Žalovaný netvrdil a nedoložil, že „zmizení“ zahradního nábytku hodnotil jako odcizení, že věc oznámil Policii ČR, takto ze zjištěných skutečností plyne pro soud závěr, že naposledy měl zahradní nábytek v dispozici žalovaný. Pokud je tvrzeno oběma účastníky, že jej nemají, pak jej soud žádnému z nich nepřikázal. Hodnota věcí v posudku znalce ze dne 31. 10. 2019 bez zahradního nábytku činí takto 135 250 Kč. Žalovanému byly přikázány věci znalcem doceněné v doplňku posudku ze dne 25. 9. 2020 v ceně 2 000 Kč, a to světla a kontejner k psacímu stolu, nikoli pračka Siemens, jejíž cenu ke dni zániku SJM znalec stanovil na 2 000 Kč, avšak podle žalovaného již není funkční, proto ji soud žádnému z účastníků nepřikázal do vlastnictví, její cenu však zjišťoval, neboť se podle předložené fotodokumentace nacházela v domě žalovaného v době zániku SJM (podle fota byla umístěná v koupelně a jevila se jako běžně používaná, zapojená apod.). Do výlučného vlastnictví žalovanému soud přikázal koš na dřevo v ceně 3 000 Kč, který byl součástí větší zakázky u kováře na zhotovení věcí do domu žalovaného (krbové náčiní, kované prvky na dveře a jiné části domu, osvětlovací tělesa aj.), zakázku v rozsahu této částky platila babička žalobkyně, zbytek zakázky platil otec žalovaného, s ohledem na okolnosti věci má soud za to, že v rozsahu uvedené částky nešlo o darování věci, nýbrž o příspěvek na cenu věcí pořízených na zakázku zadanou otcem žalovaného, kdy soubor kovářských výrobků soud hodnotí jako pořízený otcem žalovaného s výjimkou koše na dříví, účastníkům byl poskytnut finanční příspěvek na pořízení - koupení této konkrétní věci v rámci celého souboru jakožto jejich společné (k tomu proveden důkaz přehledem výrobků zhotovených kovářem s uvedením jejich cen, potvrzení vystaveno kovářem dne 5. 2. 2012); jiný výklad by vylučoval možnost vypořádání této věci v režimu SJM.

17. Žalovanému byly přikázány věci v celkové hodnotě 140 250 Kč, jak vysvětleno výše (135 250 + 2 000 + 3 000), dále byla při vypořádání zde zohledněna cena zahradního nábytku 10 000 Kč a pračky Siemens 2 000 Kč ke dni zániku SJM, kdy o těchto věcech soud přijal závěr, že je měl žalovaný v dispozici při zániku SJM a následně, mohl je využívat, resp. využíval, aktuálně je žádný z účastníků jako existující, resp. funkční nemá v držení, přičemž naposledy je v držení měl žalovaný. Soud proto uvážil, že na straně žalovaného byla ke dni zániku SJM aktiva v hodnotě součtu uvedených částek, tedy movité věci v hodnotě celkem 152 250 Kč (140 250 + 10 000 zahradní nábytek + 2 000 pračka). Na straně žalobkyně vzal soud za zjištěné a prokázané, že měla naposledy v držení (soubor) nádobí Zepter v hodnotě ke dni zániku SJM, jak se účastníci shodli, 90 000 Kč. Převzetí tohoto nádobí žalobkyní, ačkoli žalobkyně tvrdila, že z věcí v SJM si nic nevzala, soud vyvozuje z dokladů o incidentech mezi účastníky či členy jejich rodin na podzim 2011, z výpovědí svědkyně [REDAKCE] z předžalobní korespondence mezi zástupci účastníků; jmenovitě z úředních záznamů o podání vysvětlení k incidentu ze dne 10. 10. 2011 mezi žalobkyní, její matkou a babičkou a otcem žalovaného, dále ze dne 29. 10. 2011 mezi žalobkyní a žalovaným a jeho otcem plyne, že žalobkyně si některé věci z domu žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

odnesla, jmenovitě nádobí Zepter dne 10. 10. 2011 zabalila a vynesla z domu, k incidentu došlo následně mezi přítomnými osobami, z dokladů PČR neplyne, že věci do té doby vnesené byly do domu vráceny, nýbrž že ve vynášení věcí nebylo dále pokračováno (konkrétně o tomto nádobí před PČR vypovídaly žalobkyně a její matka či babička, že je měla žalobkyně zapůjčeno od nich k užívání, resp. žalobkyně obdobně o zapůjčení vypovídala před PČR i o televizi, peřinách, talířích a jiných věcech do domácnosti - k tomu viz 11. 10. 2011 výpověď ██████████ ██████████ 12. 10. 2011 výpověď žalobkyně). V rámci korespondence mezi zástupci účastníků (únor - srpen 2012) bylo ohledně nádobí Zepter konstatováno (uvádí to výslovně zástupkyně žalovaného a neohrazuje se proti tomu zástupce žalobkyně, v jejichž dopisech je pojednáno nejen o této věci, ale i o dalších movitých věcech, o jiných položkách SJM, o investicích do domu žalovaného aj.), že toto je v držení žalobkyně a v držení žalovaného že jsou všechny ostatní movité věci. Za tohoto stavu dokazování soud shrnul svá skutková zjištění k věcem a jejich hodnotě tak, že aktiva SJM tvořená movitými věcmi v jejich hodnotě v době zániku SJM, požadovaná zde k vypořádání, činila úhrnem 242 250 Kč (součet 152 250 a 90 000), z nichž polovina činí 121 125 Kč, žalobkyně má v držení/převzala věci v hodnotě 90 000 Kč (nádobí Zepter), a proto jí náleží od žalovaného doplatit na vyrovnání jejího podílu částka 31 125 Kč (121 125 – 90 000), tedy tuto částku soud uložil žalovanému žalobkyni zaplatit (výrok I. bod 2. rozsudku). Takto soud o vypořádání SJM rozhodl podle § 149 odst. 2, 3 obč. zák., podle něhož se při vypořádání vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do SJM jsou stejné, přihlédne se k okolnostem uvedených v odst. 3 daného ust. (potřeby nezl. dětí, starost manželů o rodinu, zásluhy o nabytí a udržení majetku, péče o děti, obstarávání společné domácnosti), kdy soud v tomto smyslu neshledal žádný důvod pro odchýlení se od rovného podílu na vypořádání SJM mezi účastníky, tedy každému náleží polovina zjištěné hodnoty vypořádávaného majetku; o potřeby rodiny, zabezpečení společných dětí materiálně a ve smyslu praktické péče se starali oba manželé rovnocenně, oba se přičiňovali o nabytí a udržení majetku přiměřeně svým poměrům a schopnostem).

18. Žaloba byla zamítnuta v rozsahu nároků na vypořádání jiných položek SJM než movitých věcí specifikovaných ve výroku I. bod 1 rozsudku, což se týká dalších movitých věcí (těch, o něž žalobkyně rozšiřovala výčet uvedený v původní žalobě – rotoped/elektrický cross trenažer orbitrack, skříňky na chodbě, v koupelně, po TV v obývacím pokoji, vybavení sklípku aj. uvedené jí prvně ve vyjádření ze dne 8. 8. 2019 ke znaleckému posudku, dále kovářské výrobky typu kliky ke všem dveřím, krbové náčiní – uplatněno v podání ze dne 21. 9. 2015 a posouzeno jako pořízené otcem žalovaného, jakož i věcí, jejichž existence nebyla prokázána v tvrzeném množství, resp. typech – nepoužitá plovoucí podlaha, žalobkyní uvedené lůžkoviny či bytové textilie, které znalec v domě nyní ██████████ žalovaného neshledal a jejich existence v daném množství či charakteristice nebyla v řízení dokumentována, resp. prokázána jinak, dále těch věcí, o nichž bylo shodným tvrzením účastníků či dokazováním zjištěno, že nepatří do SJM – kuchyňská linka zabudovaná v domě, plazmová televize LG darovaná dětem), dále položek SJM jiného charakteru, než jsou movité věci, a byla zamítnuta v nároku na náhradu vnosů ze SJM na výlučný majetek žalovaného, což je blíže odůvodněno výše. Soud zamítl řadu důkazní návrhů žalobkyně, příp. některé důkazní návrhy žalovaného jako nedůvodné, resp. řadu navržených důkazů neprovedl bez výslovného zamítnutí, pokud se důkazy netýkaly movitých věcí.
19. Je na místě shrnout závěrem, že žalobkyně podala v této věci žalobu dne 10. 1. 2014 o vypořádání SJM zaniklého dne 13. 3. 2012, tedy po necelých dvou letech od zániku, její náležitosti nedoplnila přes opakované výzvy soudu a vyjádření žalovaného ve lhůtě tří let, žaloba byla v původní podobě neurčitá, neprojednatelná (s výjimkou základního označení movitých věcí), na jejím podkladě nebylo možné opatřit žádné důkazy, relevantní důkazy k ní nebyly připojeny, na jejím podkladě nebyla možná jakákoli příprava ústního projednání věci včetně konkrétního vyjádření žalovaného k předmětu sporu, který zůstal nevyjasněný, za žalobkyni bylo procesně reagováno ani ne při, nýbrž po nařízeném ústním jednání, písemně dne 21. 9. 2015 a poté opakovaně způsobem, který dokládá, že řádně a určitě mohlo být z její strany postupováno

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

včas, tedy ve lhůtě pro soudní vypořádání SJM, neboť k tomu měla potřebné dispozice – osobní znalost skutkových okolností věci, důkazní prostředky (uvedla a doložila je následně v širokém rozsahu), příp. právní pomoc.

20. Podle § 142 odst. 2, § 151 o. s. ř., vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška), soud rozhodl o povinnosti žalobkyně nahradit žalovanému náklady řízení, které mu vznikly jeho zastoupením advokátem, resp. dříve advokátkou. Procesní výsledek tohoto sporu soud hodnotí jako převážný úspěch žalovaného, který se bránil požadavku na vypořádání SJM včetně tvrzených vnosů ze SJM na jeho výlučný majetek zpočátku v celém rozsahu. Žalobě bylo konečným rozhodnutím vyhověno jen v rozsahu vypořádání (části) movitých věcí, byl zamítnut zcela požadavek na náhradu vnosů (výše vnosů tvrzena řádově kolem 3 000 000 Kč), žalobkyně během řízení ustoupila od požadavku na vypořádání finančních produktů (výše této položky SJM nebyla tvrzena ani zjištěna vůbec). Žalovaný žádal náhradu nákladů zastoupení advokátkou/advokátem za 14 úkonů právní pomoci (převzetí zastoupení, účast na jednání soudu dne 7. 12. 2018, 17. 4. 2019 přes dvě hodiny, 19. 8. 2020 přes dvě hodiny, 25. 11. 2020, ohledání v místě dne 7. 8. 2019, písemná podání ze dne 5. 2. 2015, 15. 11. 2015, 25. 1. 2016, 3. 4. 2016, 18. 1. 2019, 3. 3. 2020), z nichž 3 úkony soud nehodnotí jako bránění či uplatnění práva natolik kvalifikované, aby za ně náležela odměna a paušální náhradu spojených výdajů (jde o jednání soudu 7. 12. 2018, při němž žádal současný právní zástupce žalovaného zastoupený zde substitučně poskytnout lhůtu k seznámení s případem a nečinil žádná vyjádření či návrhy ve věci samé, dále podání ze 3. 4. 2016 a 3. 3. 2020 neobsahující žádné vyjádření k věci samé ani kvalifikované hodnocení důkazů apod., nýbrž vyjádření k vedení řízení). Jako tarifní hodnotu předmětu sporu podle § 8 odst. 6 vyhlášky zde soud stanovil vzhledem k tomu, že fakticky vypořádal jen movité věci v režimu SJM (a k tomu zjišťoval rozhodné skutečnosti a provedl dokazování), jako polovinu celkové ceny těchto věcí, tj. polovinu částky 242 250 Kč, což je 121 125 Kč, jimž odpovídá odměna za 1 úkon právní pomoci ve výši 5 980 Kč. Za 11 úkonů právní pomoci činí odměna celkem 65 780 Kč, paušální náhrada věcných výdajů spojených s těmito úkony 11 x 300 Kč, tj. celkem 3 300 Kč, a náhrada 21% DPH z odměny a paušální náhrady činí 14 506,80 Kč, celkově náklady řízení představují 83 586,80 Kč, přiznáno podle § 1, § 2, § 7 bod 5., § 8, § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 13, § 14a vyhlášky).
21. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. bylo žalobkyni, procesně výrazně méně úspěšné, uloženo nahradit plně náklady, které v řízení nesl stát, což jsou náklady znaleckého dokazování ve výši 11 803 Kč (znalečné přiznané a vyplacené znalci Ing. Zdeňku Millerovi činilo 9 449 Kč a 2 354 Kč za posudek a jeho doplnění včetně nákladů výslechu znalce), na něž žalobkyně uhradila zálohu 3 000 Kč a zbývá doplatit 8 803 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Česká Lípa 7. prosince 2020

Mgr. Alena Turaiová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Adela Pechková.

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Marka a soudců Mgr. Petry Vogelové a Mgr. Heleny Bláhové ve věci žalobkyně [redacted] zastoupené advokátem JUDr. Petrem Doušou, sídlem Mladá Boleslav, Na Kozině 1438, proti žalovanému [redacted] zastoupenému advokátem Mgr. Petrem Sigmundem, sídlem Česká Lípa, Jiráskova 614/11, o vypořádání společného jmění manželů, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č. j. 36 C 17/2014-298 ze dne 7.12.2020, t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se mění tak, že soud schvaluje účastníky uzavřený smír tohoto znění:

1. Účastníci vypořádávají veškerý majetek, který tvoří jejich zaniklé společné jmění manželů a obvyklé vybavení rodinné domácnosti, včetně veškerých nároků na náhradu toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek některého z manželů, a toho, co z výhradního majetku některého z manželů bylo vynaloženo na společný majetek, tak, že:

a) žalovaný nabývá do výlučného vlastnictví věci z domácnosti v [redacted] ulici [redacted] a to:

- vybavení ložnice: skříně a manželská postel,
- vybavení jídelny: sedací souprava, nábytek: stůl, židle, skříně,
- vybavení obývacího pokoje: 2 skříně, stůl, 4 židle, kožená sedací souprava,
- vybavení pokojíčků dětí: postel, palanda, skříně, židle, policová stěna, stolek, kontejner,
- doplňky k oknům: garnyže, rolety, konzole a záclony,
- světla: ve sklípku (rustikální lustr, LED pásky pod barem), v obývacím pokoji (kovová lišta s bodovými světly), v kuchyni (2 rustikální lustry), v jídelně (pětiramenný rustikální lustr, bodový osvětlovací systém na lankách, 2 nástěnné lampičky), v ložnici (stropní svítidlo), v chodbě (závěsný bodový systém), v dětských pokojích (bodová světla na stropě), v koupelnách, u vchodu do domu (kulatá lucerna),
- koberce: v obývacím pokoji, v chodbě, v šatně, v dětských pokojích, v ložnici,
- šatna v I. nadzemním podlaží: 2 skříně z dřevotřísky,
- šatna v přízemí,
- matrace, peřiny/deky, polštáře, povlečení,
- kovový koš na dřevo,

b) žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu na vyrovnání podílu ve výši 400 000 Kč, a to 250 000 Kč do 10 dnů od právní moci usnesení o schválení smíru a 150 000 Kč do 3 měsíců od právní moci usnesení o schválení smíru.

2. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

II. Žalobkyně a žalovaný jsou povinni zaplatit České republice – Okresnímu soudu v České Lípě náhradu nákladů placených v řízení státem, každý ve výši 4 401,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V řízení zahájeném podáním žaloby dne 10.1.2014 okresní soud vypořádal společné jmění účastníků, jejichž manželství (uzavřené 7.6.2003) bylo rozvedeno dne 13.3.2012. Rozsudkem č. j. 36 C 17/2014-298 ze dne 7.12.2020 byly do výlučného vlastnictví žalobce přikázány (ve výroku blíže označené) movité věci tvořící vybavení bývalé společné domácnosti účastníků vedené v [redacted] v hodnotě celkem 140 250 Kč (výrok I bod 1). Žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů z vypořádání zaniklého společného jmění manželů 31 125 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok I bod 2). K tomu okresní soud vysvětlil, že kromě věcí žalovanému přikázaných měl ke dni rozvodu žalovaný v dispozici zahradní nábytek a pračku v hodnotě celkem 12 000 Kč, žalobkyně naproti tomu měla v dispozici nádobí „Zepter“ v hodnotě 90 000 Kč. Jestliže k vypořádání uplatněná hodnota všech movitých ke dni rozvodu činila 242 250 Kč a žalobkyně získala pouze věci v hodnotě 90 000 Kč, má nárok na dorovnání v rozsahu 31 125 Kč (do částky 121 125 Kč). Dále okresní soud uzavřel, že jiný majetek náležející do společného jmění účastníci k vypořádání ve lhůtě do tří let od rozvodu manželství řádně neuplatnili. Z toho důvodu okresní soud nepřihlédl při vypořádání k požadavku žalobkyně na náhradu investic „ve výši 2 870 000 Kč“ do nemovitostí ve výlučném vlastnictví žalovaného. Žalobu v tomto požadavku okresní soud „mezitím“ rozsudkem z 4.4.2018 označil za „nedůvodnou“. Napadeným rozsudkem pak navíc žalobu „v rozsahu nároku na vypořádání jiných položek zaniklého společného jmění manželů“ a „v rozsahu nároku na vypořádání vnosů ze společného jmění manželů na výlučný majetek žalovaného“ zamítl (výrok II). S poukazem na převažující neúspěch žalobkyně v řízení daný zamítnutím požadavku na vypořádání tzv. vnosu do nemovitostí žalovaného, je žalobkyni uložena jednak povinnost k náhradě všech nákladů řízení vynaložených žalovaným ve výši 83 586,80 Kč (výrok IV) a jednak povinnost k náhradě nákladů placených v řízení státem ve výši 8 803 Kč (výrok V).

2. Proti rozsudku se včas odolala žalobkyně. Rozsudku vytykala zejména závěr o nemožnosti vypořádat to, co ze společného majetku bylo během manželství investováno do nemovitostí žalovaného. Chybný byl podle žalobkyně rovněž skutkový závěr, že měla po rozvodu v dispozici nádobí „Zepter“ v hodnotě 90 000 Kč.

3. Při jednání před odvolacím soudem uzavřeli účastníci smír, v němž se dohodli na vypořádání „veškerého majetku, který tvoří jejich zaniklé společné jmění manželů a obvyklé vybavení rodinné domácnosti, včetně veškerých nároků na náhradu toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek některého z manželů, a toho, co z výhradního majetku některého z manželů bylo vynaloženo na společný majetek“, tak, že oproti tomu, co bylo žalovanému uloženo k náhradě z vypořádání napadeným rozsudkem (výrokem I. bod 2), zavázal se žalovaný (zohledňujíc i sporný nárok na vypořádání toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na nemovitosti žalovaného) zaplatit žalobkyni na vyrovnání hodnoty jejího podílu 400 000 Kč ve dvou splátkách tak, že 250 000 Kč zaplatí do 10 dnů a 150 000 Kč do 3 měsíců od právní moci usnesení o schválení smíru.

4. Vedle toho bylo účastníky dohodnuto, že žádný z nich nebude mít právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

5. Podle § 99 odst. 1 o. s. ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy (§ 99 odst. 2 o. s. ř.).

6. V daném případě bylo předmětem smíru vypořádání rozvodem manželství účastníků zaniklého společného jmění účastníků. S ohledem na okamžik zániku manželství (po datu 31.12.2013) podléhá vypořádání režimu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník („o. z.“). Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

Protože zaniklé společné jmění lze ve smyslu § 738 o. z. vypořádat dohodou bývalých manželů a protože účastníky uzavřený smír splňuje obecné předpoklady kladené na takovou dohodu, postupoval odvolací soud dle § 99 odst. 2 o. s. ř. a daný smír schválil. Schválena byla i dohoda účastníků o náhradě nákladů řízení (§ 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř.). Zároveň se schválením smíru byl podle § 220 odst. 2 o. s. ř. změněn odvoláním napadený rozsudek okresního soudu.

7. Nově dle § 224 odst. 2 o. s. ř. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů placených v řízení státem. Tyto náklady tvoří znalečné v rozsahu 8 803 Kč vyplacené znalci Ing. Zdeňku Millerovi státem v souladu s usnesením okresního soudu č. j. 36 C 17/2014-298 ze dne 19.11.2019. S ohledem na výsledek daného řízení, kdy úspěch obou účastníků je v zásadě stejný, má stát - Česká republika, ve smyslu § 148 odst. 1 o. s. ř. právo, aby každý z účastníků nahradil polovinu státem placených nákladů. Každému z účastníků proto bylo uloženo, aby v obecné třídenní lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř. zaplatil státu náhradu ve výši 4 401,50 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání. Proti usnesení lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky u Okresního soudu v České Lípě. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř. Dovolatel musí být až na výjimky stanovené § 241 o. s. ř. zastoupen advokátem.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může se oprávněný domoci plnění v řízení o výkon rozhodnutí či v řízení exekucím.

V Liberci 5. dubna 2022

Mgr. Michal Marek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

Olga
Plíhalová

Digitálně podepsal
Olga Plíhalová
Datum: 2022.04.12
09:18:59 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.04.2022. Připojení doložky provedla Irena Žáková dne 02.05.2022.